

Nr 200.

Av herr Jönsson i Rosshol, *angående viss komplettering av lagen om övervakning av konkurrensbegränsning inom näringslivet.*

Den begränsning av konkurrensen inom näringslivet, som under senare år i ökad omfattning tillkommit genom fusioner och kartellbildningar inom olika branscher, har tidigare ådragit sig statsmakternas uppmärksamhet. Detta har resulterat i den av 1946 års riksdag antagna lagen om övervakning av konkurrensbegränsning inom näringslivet, enligt vilken det åligger kungl. kommerskollegii monopolutredningsbyrå att bl. a. registrera och offentliggöra i konkurrensbegränsande syfte ingångna avtal. Lagen har emellertid getts begränsad räckvidd så till vida, att endast s. k. försäljningskarteller men icke inköpskarteller kunna bli föremål för registrering och övervakning.

Med hänsyn till rådande förhållanden inom näringslivet synes det mig emellertid vara angeläget, att i fråga om konkurrensbegränsande samarbete icke allenast den kommersiella verksamheten i vad avser yrkesmässig försäljning utan jämväl yrkesmässig inköpsverksamhet omfattas av förenämnda lag. I detta sammanhang må framhållas, att under senare år uppkommit starka kartellbildningar inom stora delar av skogsindustrien i uppenbart syfte att uppnå konkurrensbegränsning vid ifrågavarande industris inköp av råvara. Sistnämnda konkurrensbegränsning regleras genom fleråriga inbördes avtal, vilkas efterlevnad tryggas genom höga bötesbelopp. Det synes därför vara synnerligen befogat, att dylika kartellbildningar kunna bli föremål för samma uppmärksamhet från myndigheternas sida som de slag av kartellbildningar, som övervakas genom lagen i dess nuvarande omfattning.

Det ifrågasatta syftet kan enklast vinnas genom komplettering av bestämmelserna i lagens § 2 på så sätt att första meningen i sagda paragraf ändras från »Den som yrkesmässigt säljer viss förnödenhet» etc. till »Den som yrkesmässigt köper och säljer viss förnödenhet».

Jag vill till sist erinra om att Havannastadgan såsom restriktiva affärsmetoder rubricerar såväl inköps- som försäljningskarteller och att sålunda icke någon åtskillnad gjorts mellan dessa två kommersiella former i vad avser konkurrensbegränsande samarbete.

Under åberopande av vad ovan anförts får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att lagen av den 29 juni 1946, nr 448, om övervakning av konkurrensbegränsning inom näringslivet måtte erhålla den komplettering, som erfordras för uppnående av det nu angivna syftet.

Stockholm i januari 1949.

Nils Jönsson

i Rosshol.
